

כוכבים
החדשה של פליני

פליני עובד על סרט חדש. שמו רומא פליני, שם שהיה הולם חלק גדול מסרטי הקודמים (סטיריקון - רומא לפני 2000 שנה; החיים המתוקים - רומא בסוף שנות ה-50, וכו').
לסרט זה, לכלל סרטי הקודמים, תהיה גישה אוטוביוגרפית חזקה מאד, ויופיעו בו, בתפקידים גדולים וקטנים, רבים מן הכוכבים המקובלים על פליני.
מתי יוצג הסרט - זאת כמובן אי אפשר לדעת, כי פליני לא עבד מעולם לפי לוח-זמנים, אולם דבר אחד כבר מעורר במיוחד את סקרנותם של ה"סאפארי" האיטלקיים.
הכוונה לצעירה כמעט אלמונית בשם פיונה פלורנס, אשר זכתה לאחר התפרסם קידים הראשיים בסרט, אף כי נסיונה הקולנועי הוא זעום ביותר. פיונה תגלם את דמותה של צעירה שופעת אברים (וכי כיצד זה יכול להיות אחרת אצל פליני?) אשר היתה ידידתו של הבמאי

כוכבת פיונה
זה לא לוקס, זה ספאטי

בשנים הרעות הראשונות שלו ברומא. תאוריה הגדולה של פיונה בסרט, מחץ לפליני כמובן. היא אכילה ספאטי. לידעת המעוניינת: ספאטי אינה רק סגולה לקבלת תפקידים בחיינו ובסרטינו של פליני. סופיה לורן, שנשאלה באחד הראיונות האחרונים שלה איך השיגה את גיורתה המשגעת, השיבה: "אכילת ספאטי".

אנתוני

נגד קאסיוס

כתבי הספורט, אשר ציינו בזמנו כי כותרות עבות כי מוחמד עלי, הלא הוא קאסיוס קליי, הובס לראשונה בזירת ה"איגרוף" עלידי ג'ון פרוייר, טעו טעות גמורה. כך מוכן לפחות להעיר הבמאי ראלף (חייל בכוח) נלסון, הטוען כי המנצח הקודם של המתאגרף רבי-העלילות היה לא אחר מאשר - אנתוני קווין.
כל זה קרה בסרט בשם ריקוויאם למת, אנרף, לפני עשר שנים. היה זה סרטו הראשון של נלסון, מבוסס על תוכנית טלוויזיה שביים קודם, על מתאגרף מזדקן - שגורל הקרבות שלו אינו נקבע אך ורק בגורמים שלופים. גיבור אותו סרט היה קווין, ואילו קאסיוס קליי הצעיר הופיע בתפקיד קטן, כאחד מיריביו של קווין, המובס על ידו בנוקאאוט.

הנהפכה היא
לא רומנטית

לוחם החירות (אלנבי, תל-אביב, אנגליה) - החירות, בי-מיקרה זה, היא חירותה של אירלנד הצפונית, והלוחם הוא שון רוגן, איש מחתרת רב מעללים, אשר נמלט מן הכלא הבריטי לאחר שמונה שנות מאסר. הוא שב לאירלנד ורוצח למצוא לעצמו מעט מנוחה ושלווה בעיר מולדתו, אבל חברי אירגונו, ובראשם "אוהב המולדת", כפי שמכונה מנהיגם, דורשים ממנו שימשיך ויילבק בבריטים ובכל מה שמייצג אותם, עד אשר יעזבו אלה כליל את האי הירוק.

מכאן מתפתחים, כמובן, קונפליקטים על מהות המהפכה, על הטעם שיש לשימוש באלימות כגורם משכנע ביי-מינו, ועל ההבדל המהותי שבין המהפכנות הרומנטית, המתוארת בספרים, לבין חבלה ופיצוץ, וסיכון חיי-אדם במציאות. הנטייה הברורה של עושי הסרט היא להראות, כי מהפכנים רבים שוכחים כי יש להם מטרה כלשהי, וחופכים את עצמם מעשה המהפכה למטרה קדושה לעצמה. יש בסרט מרכיבים מעניינים, אלא שהבמאי דון שארפ, איש המוכר כמומחה לסרטי "ב" בריטיים מקצועיים, מודע כנראה יתר על המידה לבעיות הקופה, ומשום כך הוא משלב בתוך הסרט שביבים של רעיונות, קמפוצי מתח ופיי-רווי אלימות, מבלי להניח אף לאחד מן הגורמים הללו להתפתח עד הסוף.
ההתחלה, למשל, מבטיחה פעולון עשוי כהלכה. בהמשך, מתחיל חוויכוח האידיאולוגי לתפוס מקום חשוב במיוחד, כדי שלקראת הסוף ידמה כל העניין לפשעון בינוני,

המוקצוע:
נושכיב בנות

מיספר חזק (תל-אביב, תל-אביב, ארה"ב) - עוד גירסה ב"סידרת הסרטים הזנים ב"אמת על הנוער האמריקאי". אלא שלהבדיל מן הגירסות הקודמות, לא מדובר כאן בצעירים ארוכי-שיער, בבגדים מרו-פטים, המפגינים נגד ויאט-נאם, מתקיפים את המימסד, שונאים את ההורים ומאזינים למוסיקת מחתרת ולסיטאר של ראוי שנקר. במיקרה זה, אורך השערות והבטחון העצמי התקדמו אמנם בצעדי-ענק, אבל הכוח המניע את בני ה-17 של אמריקה כפוף עדיין לחוקיו של דוקטור פרויד, כש"מין" פופולארי הרבה יותר מ"זן בודהיזם". התחליף היחיד שצריך לחשוש מפניו הוא הכסף, שעתידי לתפוס את מקומו של המין אצל זקנים בני עשרים ומעלה.

גיבור הסרט, פיל פולר הצעיר, מגדיר את עצמו בגלוי כ"משכיב בחורות", להבדיל מחברים אחרים, הכותבים בעיתוני-מחתרת או מוכרים סמים - גם זאת, כפי שרומז הסרט, כדי להגיע אל אותה מטרה, הבהורות. וכל זמן שהבמאי ג'ון ארמן מתאר את ההווי של בני השבע-עשרה, הסרט הוא בהחלט משעשע. למשל - פיל פוגש את אמה של אחת מידידותיו, המעשנת טבק וחושבת שזה חשיש, ומפגינה את כל התגובות המתאימות לאשה מסוממת, כולל פיתוי קטנים. דוגמה אחרת: פיל מתעלס עם אשת-המורה להתעמלות, והשניים מפשטים זה את זה בקדחתנות רבה, משום שהיא "מבינה את הקשיים הנפשיים של בני 17". פחות מוצלח בסרט הוא דווקא אותו חלק שצריך לתאר

בגלי והמפשייר: מאוהבים במהפכה

לכל היותר. וכאשר כל זה מתערבב יחד, מתקבלות תוצאות משונות במיקצת - לא ברור תמיד מדוע עושים אנשים את אשר הם עושים, או מה מונע מהם להתנהג בקצת יותר תבונה.
טום בל (רוגן), אד בגלי ("אוהב המולדת") וסוזן המפ-שייר (כנערה המאוהבת באגדת המהפכה), ממלאים את הצפוי מהם במקצועיותם הרגילה, והסרט, בסופו של דבר, מתקבל כסיפור פעלתני עם אינטרמצו רעיוני מסורבל.

פיל ואשת המורה להתעמלות

את פער הדורות. כך, למשל, מקדישים כמה סצינות להר-כחה שבן הטיפש-עשרה מלפני עשרים שנה, כפי שתואר בספרי סלינג'ר, הוא היום מוצג היסטורי, אבל הדבר נעשה בצורה שטחית למדי. ואילו השימוש בדמוסים ישנים, כמו יחסים בין תלמיד מוכשר ובין מורה מבין, או בין בן מבין ובין אם מתוסבכת, אינם זוכים כאן לשום מימד חדש. בקיצור, סרט קליל ודי משעשע, אשר כדאי לשכחו מיד עם היציאה מן הקולנוע. ככל שמהרהרים בו יותר, מוצא-אים בו פחות.

הברקות ובידחות שלא היו דוגמתן מאז הפסיקו האחים להופיע.
*** **השוטר אולאי** (הוד, ישראל) - הרפתקאותיו המצחיקות-עצובות של ה"שוטר השלומיאל, שבעשרים שנות שירות הצליח להגיע רק לדרגת רב-שוטר. שי אופיר באחד משיאיו.
*** **כל ממוזר מלך** (סטודיו, ישראל) - טיפוסים ואווירה בישראל, לפני מלחמת ששת הימים. יהורם גאון עולה על שחקני הייבוא.
*** **אהבת החיים** (ארנון, צרפת) - סרט תעודי של סרנסואה רייכנבך מבלים את אישיותו המקסימה ומלאת ה"מרץ של הפסנתרן ארתור רובינשטיין.
*** **חיפה**

*** **ריפיו חיים** (פאר, ארצות-הברית) - משכיל צעיר אינו מוצא את מקומו בחברה, לא בין בני מינו ולא בין פשוטי העם. סרט מעניין עם מישחק משכנע של ג'ק ניקולסון.
*** **חייל בכחול** (אמפיתאטרון, ארצות-הברית) - הצבא האמריקאי משר-מיד בשיטתיות שבט אינדיאני, בסרט מוזעז, שהשלכותיו האקטואליות ברורות מאוד.

קידים הראשיים בסרט: אלן דלון ורומי שניידר.
סרט פוליטי אחר בשם יום התנים יתאר את אחד הנסיונות הרבים שנעשו לרצוח את הגנרל דה-גול, ואילו רוברט ווהן, המפורסם יותר כ"נפוליאון סולו - גיימס בונד של הטלוויזיה", מתכוונן להי-פיק בכוחות עצמו סרט על נסיון לרצוח את סטאלין.
אילו היתה ישראל מדינה ההולכת ברוח הזמן, בוודאי כבר היו מסריטים את רצח ארלוזורוב, או לפחות את פרשת אלטלינה, אבל כאן עדיין מחפשים את המלכה על הכביש.

תהריך

תל-אביב

*** **התפשמות** (פאר, ארצות-הברית) - פער הדורות באמריקה, בי-קומדיה מלאת אהבת-אנוש של הבמאי הצ'כי מילוש (אהבותיה של בלונדינית) פורמן. כדאי מאוד לראות.
*** **לילה בקובלנקה** (גת, אר-צות-הברית) - קומדיה מטורפת של האחים מארקס. אין זה אחד הסרטים הטובים שלהם, אבל גם כן, זה שופע